

KRŠĆANSKI ŽIVOT U FILIP LJANIMA

" DA UPOZNAM NJEGA I SILU NJEGOVOG USKRSNUĆA.."
FILIP LJANIMA 3:10

VIRTUALNA EVROPSKA UNIVERZITETSKA KONFERENCIJA

27 - 29 . OŽUJKA (MARTA) 2020

2020 Virtualna Evropska univerzitetska konferencija

27-29. ožujak (marta) 2020.

KRŠĆANSKI ŽIVOT U POSLANICI FILIPLJANIMA

Sadržaj

Sastanak 1	Život u unapređivanju Evanđelja, kako bismo sjajili kao svjetlila i držali čvrsto riječ života
Sastanak 2	Život konstantnog spasenja sa blagošću i bez tjeskobe (straha)
Sastanak 3	Pitanja i reakcija
Sastanak 4	Život iščekivanja—živjeti Krista za izgradnju Kristovog Tijela

HRIŠĆANSKI ŽIVOT U POSLANICI FILIPLJANIMA

Sastanak 1

Život u unapređivanju Evandelja, da sjajimo kao svetlila držeći čvrsto reč života

Biblijski stihovi: Fil 1:5, 7, 12, 27; 2:15-16

I. Celokupna poslanica Filipljanima definicija je Evandelja, koje je propovedanje Božije ekonomije—Fil 1:5, 7, 12, 15–18, 27; 2:22; 4:3, 15:

- A. Evandelje Božije ekonomije ne sastoji se u tome da Bog ima grupu ljudi kojima je oprostio njihove grehe, koje je opravdao, oprao krvlju Hristovom i nanovo rodio—ono uključuje svaki aspekt iskustva Hrista obrađen u ovoj poslanici.
- B. Mi smo blagoslovjeni i privilegovani da imamo udela u zajedništvu, unapređenju, odbrani, potvrđivanju, naspretku i veri Evandelja, koja uključuje Hrista kao Onoga koji biva življen i uzveličan kroz nas (1:19–21), Hrista kao naš uzorak (2:5–11), Hrista kao cilj (3:8–14) i Hrista kao našu unutrašnju snagu (4:11–13).

II. Život koji ima iskustvo Hrista i koji uživa Hrista je život u unapređivanju Evandelja, život propovedanja Evandelja, koje nije individualistično, nego korporativno—1:5, 7, 27; 4:13:

- A. Ova vrsta zajedništva, koja je čuvala vernike od toga da budu individualistični i različitog mišljenja, uključuje to da su oni bili jedno sa apostolom Pavlom i jedan sa drugim; to im je dalo podlogu za njihovo iskustvo i uživanje Hrista, što je glavna tačka ove poslanice—4:10.
- B. Što više imamo zajedništva u unapređivanju Evandelja, to više imamo iskustvo Hrista i to više Ga uživamo; to ubija naše ja, ambiciju, preference i izbor—1:7, 27.
- C. Filipski vernici imali su udela sa apostolom Pavlom u zajedništvu za unapređenje Evandelja njihovim finansijskim doprinosima danim apostolu, što je postala slatkomirisna, prihvatljiva žrtva, blagougodna Bogu—4:10, 15–20; Jev (Heb) 13:16; 3 John 8; uporedi. 2 Kor 9:7; Dela 2:44–47.
- D. Pavle je propovedao i trpeo za odbranu i potvrđivanje Evandelja, jer je on isključivo mario za interes i ostvarenje Božije ekonomije na Zemlji — 1:7, 12–18:
  1. Sa negativne strane, mi mora da branimo Evandelje protiv toga da ga se izopači i izvrće kao što to čini današnja religija—Otk 2:9, 24; 3:20.
  2. Sa pozitivne strane, potvrđivanje Evandelja je za naveštanje otkrivenja dva misterija (otajstva) u poslanicama—Hrista kao misterije Božije i crkve kao Hristove misterije—Kol 1:26–28, 2:2, 4:3; Ef 3:4, 9, 5:32.
- E. Pavlova trpljenja rezultirala su u unapređivanju Evandelja baš kao što pionir (onaj prvi) krči put za vojsku da maršira napred—Fil 1:12:
  1. Mi danas marširamo na putu koji je prokrčio Pavle u svojim trpljenjima za Evandelje tako da crkva može da napreduje—1:27, 30.
  2. Naše trpljenje za Evandelje danas pozicioniše nas da imamo udela i uživamo procesiranog Trojednog Boga kao blagodat (milost) te ohrabruje, osnažuje i pobuduje svete da govore reč Božiju sa smelošću—1:7, 29, 14.

III. Mi se trebamo vladati na način dostojan Evanđelja Hristovog stojeći čvrsti u jednom duhu, sa jednom dušom boreći se zajedno sa verom Evanđelja—stih 27:

- A. Mi ne trebamo samo stajati čvrsto u jednom duhu kako bismo iskusili Hrista, već se zajedno trebamo boriti sa jednom dušom zajedno sa verom Evanđelja.
- B. Nakon što smo nanovo rođeni u našem duhu, mi moramo da budemo preobraženi u našoj duši tako da budemo istodušni (dosl. sadušni (sudušni)) jedan sa drugim, vodeći bitku i boreći se zajedno sa sposobnostima naše duše izvežbanima kao oružjima u ratovanju, da se borimo za Božije interesu na Zemlji—2:2, 20–21; 3:14–15; 4:2–3; uporedi Rim 12:2; 2 Kor 10:4–5.

IV. Usred ovog mračnog i iskvarenog sveta koji si je prisvojio Sotona, naša funkcija je da sjajimo kao svetlila držeći čvrsto reč života—Fil 2:15–16; 1 Jovanova (Ivanova) 5:19; 2:15–17:

- A. Grčka reč za *svetlila* u Filipljanima 2:15 odnosi se na nebeska tela koja odražavaju svetlost sunca:
  1. Kao takva svetlila, vernici sjaje u svetu; oni ne poseduju nikakvo svetlo u samima sebi, ali imaju nebesku sposobnost da odražavaju svetlost Hristovu - Jakov 1:17.
  2. Hrist je sunce, sa crkvom kao mesecom i planetama, da Ga odražavamo držeći reč života—Pesma nad pesmama 6:10.
- B. Držati čvrsto reč života znači primenjivati je, prezentovati je i ponuditi je svetu, živeći iz sebe Hrista—Dela 5:20 i beleška 2.
- C. Put da živimo i uzveličavamo Hrista sjajeći kao svetlila je da budemo zasićeni Njegovom rečju života:
  1. Reč života razlikuje se od doktrine u mrtvim slovima; ona je živi dah Božiji (2 Tim 3:16), Duh koji daje život (Jovan (Iv) 6:63).
  2. Kad smo ispravni u našem duhu i čisti u našem srcu i tada dođemo Reči sa celim našim bićem otvorenim prema Gospodu, imaćemo oset da ulazimo u sferu svetla.
  3. Mi treba da jedemo, pijemo i udišemo reč u Bibliji moleći-čitajući je i pevajući je:
    - a. Prema celokupnom otkrivenju u celoj Bibliji, Božije reči su dobre za nas da ih jedemo—Jeremija 15:16; Ps 119:103; Mt 4:4; Jev (Heb) 5:12–14; 6:5; 1 Pt 2:2–3.
    - b. Sveti Pismo, reč Božija, je Božije izdisanje —2 Tim 3:16.
    - c. Način da primimo reč je posredstvom svakovrsne molitve i prošnje—Ef 6:17
    - d. Put da dopustimo Gospodnjoj reči da bogato prebiva u nama je da je naučavamo, potičemo se (opominjemo se) i da je pevamo—Kol 3:16.
    - e. Dok molimo-čitamo određenu porciju Reči, imaćemo oset da se nešto u nama kreće, delujući u nama da nas uteši, osnaži, zadovolji i osveži.

Sastanak 1 – Život za unapređivanje Evandželja, kako bismo sjajili kao svjetlila i držali čvrsto Riječ života

---

Fil 1:5a, 13

Zbog vašeg udjela u Evandželu od onoga prvog dana sve do sada... Tako da se moji okovi u Kristu razglasile u svem pretoriju i među svima drugima.

Fil 1:19-21a

Jer znam: po vašoj molitvi i izobilnoj opskrbi Duha Isusa Krista to će mi biti na spasenje, kako željno i očekujem i nadam se da se ni zbog čega neću smesti, nego da će se mojom posvemašnjom odvažnošću – kako uvijek i sada – Krist uzveličati u mome tijelu, bilo životom ili smrću. Ta meni je živjeti Krist...

UNAPREĐIVANJE EVANĐELJA JE FAKTOR ZA ŽIVJETI KRISTA

...U Poslanici Filipljanima, prvo poglavlje, Krist je naš život i naše življenje. Uzeti Krista kao svoj život iznutra i naše življenje izvana znači živjeti Krista (stih 21a). Ovo poglavlje također otkriva razlog zašto živimo Krista, uzimajući Ga kao naš život i naše življenje, za unapređenje Evandželja (stihovi 5, 12). Iskustvo Krista kao našeg života i življenja dolazi od unapređenja Evandželja. Što više imamo zajedništva u Evandželu, u koordinaciji sa apostolom, to više živimo Krista. Faktor za življenje Krista je unapređivanje Evandželja koji se provodi na korporativan način.

Neki su odvojili propovijedanje Evandželja od iskustva Krista. To je pogrešan concept. Naše iskustvo Krista, naše življenje Krista mora biti faktor za unapređivanje Evandželja. Bez takvog faktora, naše riječi o življenju Krista su uzaludne. Pavao i Filipljanji su živjeli Krista, uzimajući Krista kao svoj život iznutra, i njihovo življenje izvana, zato jer su svi oni bili u korporativnom zajedništvu Evandželja. Apostol je imao breme za unapređenje Evandželja, a Filipljani su bili u koordinaciji s njim. Pavao i Filipljani su bili sretni u unapređivanju Evandželja, I oni su svi uživali Krista kao svoj život iznutra i svoje življenje izvana. Filipljani i otkrivaju ne samo faktor, već također i rezultat. Faktor je unapređivanje Evandželja sa apostolom, a rezultat je užitak Krista, iskustvo Krista, kao našeg života iznutra i našeg življenja izvana. Kada idete van propovijedati Evandželje, vi uživate Krista ne na doktrinalan način, već na vrlo iskustven način.

...Naš užitak Krista mora imati faktor, i mora imati ishod. Unapređenje Evandželja faktor je našeg užitka Krista. Nadalje, što više uživamo Krista, to više sudjelujemo u unapređivanju Evandželja. Stoga, unapređivanje Evandželja također je rezultat našeg užitka Krista.

Ne usuđujem se uspoređivati s apostolom Pavlom, no u svom iskustvu, imao sam isti osjećaj koji je izražen u Filipljanima 1:21-24. Kao osoba starije životne dobi, imao sam mnogo iskustava na ovoj zemlji. Izgubio sam ukus za bilo što na ovoj zemlji osim Krista. Kao mlada osoba lako je biti privučen drugim stvarima. No, kao starija osoba, bez Gospodina Isusa, ja bih izgubio interes za življenje. To je zbog toga što nema ničega dobrog na ovoj zemlji. Jedini interes, okus, i užitak koji ja imam dok ostajem na ovoj zemlji je da pomognem grešnicima da prime Krista, da pomognem svima vama da više uživate Krista, i da pomognem crkvi da bude organski izgrađena kao živuće Tijelo Kristovo. To je ono što ja stvarno uživam.

...Bio sam poprilično zauzet marljivo radeći čak i do kasno u noć. No ipak, imao sam dobar i miran san svake noći. Povremeno neprijatelj, Sotona, podiže napade iz raznih smjerova, no Gospod me naučio lekciju da ne budem dotaknut ili uznemiren bez obzira što se događalo. Mogu posvjedočiti da ništa na ovoj zemlji ne može frustrirati onoga tko uživa Krista. Pavlovo iskustvo je bilo takvo. Pavao je napisao svoju Poslanicu Filipljanima iz zatvora u Rimu dok je

bio pod prijetnjom mučeničke smrti. Znao je da može biti ubijen, no nije bio uznemiren niti uzrujan time; radije, očekivao je da će uzveličati Krista u svome tijelu kroz život ili kroz smrt. On je to rekao dok mu je tijelo bilo u okovima. Njegova briga nisu bili njegovi okovi, već kako bi užitak Krista među Filipljanima mogao biti povećan... Njihovo iskustvo Krista činilo ga je veoma sretnim. (*Iskustvo i rast u životu*, str. 65-67).

HRIŠĆANSKI ŽIVOT U POSLANICI FILIPLJANIMA

Sastanak 2

Život konstantnog spasenja sa blgošću i bez straha (teskobe)

Biblijski stihovi: Fil 2:12–16; 4:1–9

I. U Filipljanima 1 i 2 apostol Pavle koristi reč *spasenje* kako bi označio subjektivno spasenje koje ne može da se iskusи jednom zauvek, već tren za trenom—Fil 1:19; 2:12:

- Ova dva poglavља pokazuju nam, sa jedne strane, spasenje koje je za posebnu osobu u posebnoj situaciji, a sa druge strane, spasenje koje je za sve vernike u uobičajenim situacijama njihovog svakodnevnog života—1:12–21; 2:12–16; 4:1–8.
- Božije spasenje u Hristu nije samo večno, spašavajući nas od Božijeg suda i večne propasti, nego praktično spasenje koje može da se primeni na naše svakodnevne situacije iz časa u čas—1:13.

II. Znam da će ovo za mene ispasti na spasenje označava posebno spasenje koje je Pavle iskusio za vreme svog utamničenja u Rimu—Fil 1:19:

- Spasenje* nije značilo da je Pavle očekivao da bude oslobođen iz tamnice, već da u posebnoj situaciji njegovog utamničenja ne bude posramljen tako što ne bi uzveličavao Hrista—2:17.
- Bez obzira koliko povredljiva i koliko teška je bila Pavlova situacija, on nije plakao niti se žalio, nego se umesto toga radovao u Gospodu, pevao Mu je himne slavljenja i svedočio je o Njemu drugima, što je zapravo značilo da je živeo Hrista—Fil 4:4, 21–22; Dela 16:23–25.
- Naš porodični život i posebne situacije mogu se uporediti sa “tamnicom,” a osobe sa kojima živimo i koje kontaktiramo sa našim “tamničarima,” zajedno sa životom crkve sa njegovim mnogim svetima iz različitih nacionalnosti, dispozicija i ličnosti (osobnosti)—Ef 3:1; 4:1; uporedi Kol 4:18b.
- Kako bismo ostali u životu crkve usred naših posebnih situacija, mi treba da iskusimo sadašnje i praktično spasenje—1 Kor 12:13; Ef 2:14–16; Kol 3:10–11; uporedi 2 Tim 1:17; 4:10–16.

III. Odelotvorite svoje sopstveno spasenje označava konstantno spasenje kako bismo bili spašeni od uobičajenih stvari u našem svakodnevnom življenju, uključujući mrmljanja, umovanja, bacanje krivnje na nekoga, prepredenost, mane, izopačenost, iskvarenost i tamu—Fil 2:12–15:

- Svakodnevna situacija palog čoveka uključuje sve ove negativne stvari:
  - Činite sve bez mrmljanja i prigovaranja (umovanja)* ukazuje na to da je naš prirodni život, život mrmljanja i umovanja od našeg uma, što je rezultat naše nepokornosti Bogu i što nas sprečava da iskusimo i uživamo Hrista—stih 14.
  - Da budete besporočna i nevina deca Božija bez mane* ukazuje na to da mi nismo besporočni u našem spoljašnjem ponašanju, niti da smo bez lukavosti (prepredenosti) u našem unutrašnjem karakteru, te da smo prepuni mana, ljaga i bora, koje dolaze od našeg prirodnog života i starog čoveka—stih 15; Ef 5:27; uporedi Pesma nad pesmama 4:7a.

- 3. *Iskvaren* ukazuje na to da smo neiskreni i nismo direktni—Fil 2:15b.
- 4. *Izopačen* ukazuje na to da smo “izvitopereni” i “izvrnuti” na način na koji razmišljamo te razmatramo druge i same sebe—stih 15; uporedi 2:3–4.
- B. Iz dana u dan mi potrebujemo konstantno i praktično spasenje koje može da se primeni na naše svakodnevne situacije da nas spasi od bilo čega što nije Hrist, tako da bivamo uvedeni u stanje u kojem spontano živimo Hrista—1:19–21; Gal 2:20.

IV. “Neka vaša blagost bude poznata svim ljudima. Gospod je blizu”—Fil 4:5:

- A. Blagost (Blagotrpivost) je slatka razumnost, ramotrivost i obazrivost u ophođenju sa drugima, i znači da smo mi zadovoljni sa onim što je manje nego što nam pripada—to je sveobuhvatna hrišćanska vrlina koja uključuje: ljubav, strpljenje, ljubaznost, poniznost, samilost, obazrivost i podređenost.
- B. Blaga osoba je uvijek ona koja se uvek uklapa, čije ponašanje je uvek prikladno, koja ima sposobnost da druge opskrbi sa onim što oni trebaju i koja poseduje potpuno spoznanje šta da im kaže i kad da im to kaže—Isajija 50:4–5; 2 Kor 6:1a; 10:1; Kol 1:28; uporedi Isajija 11:2.
- C. Kao sveobubvatna vrlina, blagost je Sam Hrist; budući da je ta blagost Hrist, živeti Hrista je blagost (blagotrpivost)—Fil 1:21a:
  - 1. Samo je Gospod Isus živeo život prepun blagosti, i samo Hrist može biti naša savršena blagost danas—Gal 2:20.
  - 2. Da dopustimo da naša blagost bude poznata svim ljudima znači dopustiti Hristu kojeg živimo i uzveličavamo i kojeg uzimamo kao naš uzorak te za kojim stremimo kao našim ciljem, znači učiniti tu blagost znanu svim ljudima, izražavajući Hrista kao sveukupnost svih naših ljudskih vrlina—Dela 27:21; 28:6, 9.

V. “Ni u čemu ne budite u strahu (teskobi), već u svemu, molitvom i prošnjom sa zahvaljivanjem”—Fil 4:6a:

- A. Strah (teskoba), koji dolazi od Sotone, jeste zbroj zbrojeva ljudskog života i ometa vernikovo življenje Hrista; blagost (blagotrpivost), koja dolazi od Boga, jeste zbroj zbrojeva života koji živi Hrista; to dvoje su oprečni jedno spram drugog—Mt 6:25–34; 1 Pt 5:7.
- B. Reči *u svemu* odnose se na mnoge različite stvari koje nam se događaju iz dana u dan—Mt 10:29–30; Rim 8:28–30; 2 Kor 4:15–18.
- C. Dok se molimo kako bismo štovali Boga i imali zajedništvo sa Njim, upućujući prošnju za naše posebne potrebe i zahvaljujemo Gospodu, uživaćemo mir Božiji, koji je zapravo Sam Bog kao mir uliven u nas, da patrolira našim srcima i mislima u Hristu te da nas čuva smirenima i mirnima kao protuotrovom za nevolje i oprečnost spram straha (teskobe)—Mt 11:28; Fil 4:6–7; Kol 3:15.

VI. “Konačno, braćo, ono što je istinito...časno...pravedno...čisto...ljupko...na dobrom glasu”—Fil 4:8a:

- A. Te vrline su izražaji Božijih osobina življenih iz nutrine strelitelja za Hristom i šest su vladajućih aspekata života koji živi Hrista.
- B. Kako bismo bili primereno ljudsko biće trebamo da izražavamo Boga kroz Njegove božanske osobine u ljudskim vrlinama, da imamo ljudski život ispunjen Hristom kao stvarnošću Božijih osobina—1 Tim 2:2, 10; 3:15–16.

Sastanak 2 – Život konstantnog spasenja sa blagošću i bez tjeskobe (straha)

Fil 4:5-7, 9

Neka vaša blagost bude pšoznata svim ljudima. Gospod je blizu. Ne budite tjeskobni ni u čemu, već u svemu, molitvom i prošnjom sa zahvaljivanjem, obznanite svoje molbe Bogu; i mir Božji koji nadilazi svaki razum čuvat će srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu...Ono što ste naučili i primili i čuli i vidjeli u meni, to činite, i Bog mira bit će sa vama.

BEZ TJESKOBE (STRAHA)

U 6. stihu Pavao nastavlja: "Ni u čemu ne budite tjeskobni (u strahu)." Često kad čujemo loše vijesti, brinemo se i padamo u tjeskobu (strah). Tjeskoba (strah) potkopava življenje Krista. Umjesto da budemo tjeskobni (u strahu), u svemu bismo molitvom i prošnjom uz zahvaljivanje trebali svoje zahtjeve uputiti Bogu. Tada će Božji mir čuvati naša srca i misli u Kristu Isusu (stih 7). Mir Božji spašava nas od brige i tjeskobe (straha). Pavlova riječ ovdje pokazuje da je naše tumačenje ovih stihova prema našem iskustvu točno. Oslobođanje od tjeskobe (straha) ima za svrhu da ostanemo mirni i spokojni.

U 6. stihu Pavao nam nalaže "u svemu, molitvom i prošnjom sa zahvaljivanjem, obznanite vaše molbe Bogu." Riječi "u svemu" odnose se na mnogo različitih stvari koje nam se događaju iz dana u dan. Pod Gospodnjim blagoslovom događaju se mnoge pozitivne stvari i čujemo dobre vijesti. Međutim, također doživljavamo negativne stvari i čujemo loše vijesti. Ipak, u svemu bismo molitvom i prošnjom sa zahvaljivanjem trebali svoje molbe obznaniti Bogu. Molitva je općenita sa esencijom štovanja i zajedništva; prošnja je posebna za posebne potrebe. Primijetite da Pavao kaže "sa zahvalnošću", a ne "i sa zahvalnošću." To ukazuje na to da bi i naše molitve i prošnje trebali biti popraćene zahvaljivanjem Gospodu.

Može se činiti da je lako razumjeti Pavlovu riječ: "Obznanite svoje molbe Bogu." Ali ovu riječ ne bismo trebali uzimati zdravo za gotovo, pod pretpostavkom da je razumijemo. Proveo sam dosta vremena proučavajući izraz "Bogu." Može se također prevesti i "pred Bogom" ili "u prisutnosti Boga". Grčki prijedlog ovdje je *pros*, koji se često prevodi „sa (kod)“ (Iv 1:1; Mk 9,19; 2 Kor 5,8; 1 Kor 16: 6; 1 Iv 1:2). Označava kretanje prema, u smislu življenja u sjedinjenosti i zajedništvo, koje podrazumijeva zajedništvo. Dakle, sila Boga ovdje je u zajedništvu s Bogom. Trebali bismo obznaniti naše molbe Bogu u takvom zajedništvu, u takvom sjedinjenju i zajedništvo. To zahtijeva da se molimo kako bismo kontaktirali Boga.

U našoj molitvi Bogu mora postojati esencija štovanja i zajedništva, kao i molba za posebne potrebe. Čak i ako nemamo određene potrebe, još uvijek nam treba vrijeme molitve iz dana u dan da bismo štovali Gospoda i imali zajedništvo s Njim. Dok štujemo Gospoda I imamo zajedništvo s Njim u molitvi, uživamo u zajedništvo s Njim i prakticiramo organsko sjedinjenje s Njim. (*Life-Study of Philippians*, pp. 229-230; *Studij života – Filipjanima*, str. 220-230).

Možete razgovarati s [Gospodom] i savjetovati se s Njim u svemu. Gospodnja Riječ kaže: "Ni u čemu ne budite tjeskobni (u strahu), nego u svemu, molitvom i prošnjom uz zahvaljivanje, obznanite vaše molbe Bogu" (Fil 4:6). Dakle, ako imate neki problem, samo Mu ga trebate reći. On je baš sada unutar vas i On je sa vama licem u lice. Trojedan Bog - Otac, Sin i Duh - nije u nama da nas muči, već da bude naš Paraklet, Tješitelj i Podržavatelj. Uvijek se molim: "Gospode, sada ću ići u šetnju. Podrži me, podupri me i ojačaj me." Ovo

znači piti Gospoda. Na ovaj način nemam nikakve tjeskobe (straha). Kad dođe do tjeskobe (straha), trebali biste reći: "Gospode, tjeskoba (strah) su Tvoj problem, a ne moj; dajem Ti ga, jer ti ga nosiš za mene." Tako primate Gospodnji element u sebe i metabolizam će neprestano djelovati u vama. Prema tome, ono što se kroz vas izražava izvana je Krist. Ovo je živjeti Krista. Oni koji ne poznaju ovu tajnu, smatraju da je živjeti Krista teško. Zapravo samo trebate stalno vježbat da razgovarate s Gospodom; tada ćete spontano živjeti Krista. (*Organski aspekt Božjeg spasenja, str. 54-55.*)

Ishod, rezultat, prakticiranja organskog sjedinjenja s Gospodom je taj da Božji mir čuva naša srca i misli u Kristu Isusu (stih 7). Mir Božji zapravo je Bog kao mir (stih 9), uliven u nas kroz naše zajedništvo s Njim molitvom. Ovaj mir je protuotrov nevoljama i oprečnost tjeskobi (strahu) (Iv 16:33).

Loše vijesti ili teške situacije mogu nas dovesti do brige ili tjeskobe (straha). Mi pronalazimo oprečnost toj tjeskobi (strahu) kad se molimo, prakticiramo zajedništvovanje sa Bogom Protuotrov za ovu tjeskobu (strah) pronalazimo kad molimo, prakticiramo zajedništvo s Bogom i uživamo organsko sjedinjenje. Tada se spontano, čak i nesvesno, Božji mir prenosi u naše unutarnje biće. Ovaj preneseni mir postaje protuotrov za nevolju i postaje oprečnost tjeskobi (strahu). Iz iskustva znamo da kroz molitvu primamo ovaj protuotrov za tjeskobu (strah) kada se Božji mir ulijeva u nas. Imati Božji mir kao protutežu našim nevoljama ne znači da će nevolje nestati. Nevolje ostaju, ali mi imamo protuotrov. Nadalje, otrov tjeskobe (straha) je još uvijek u nama, ali mi imamo protuotrov - Božji mir prenesen u naše biće kroz zajedništvo s Bogom u molitvi. Kad uživamo Boga kao naš mir, iznutra bivamo smireni.

U 7. stihu Pavao kaže da će Božji mir čuvati naša srca i naše misli u Kristu Isusu. Grčka riječ prevedena "čuvati" može se također prevesti "okružiti visokom stražom." Bog mira patrolira ili stoji na straži pred našim srcima i mislima u Kristu. Srce je izvor, a misli su ishod. Mir Božji čuva i naša srca i naše misli. To znači da u Kristu Isusu Božji mir patrolira kao stražar koji ide naprijed i nazad pred našim srcima i našim mislima. Mir Božji koji na takav način patrolira unutar našeg unutrašnjeg bića, drži nas mirnima i spokojnjima. Iako možemo imati mnogo problema i puno tjeskobe (straha), ništa nas neće uznenimiriti. Ovo nije samo učenje, nego riječ koja se podudara sa našim iskustvom. Iz iskustva znamo da nas mir Božji uliven u nas čuva mirnima.

Prema čovjeku potrebna nam je blagost spomenuta u 5. stihu, a prema Bogu nam je potrebno zajedništvo na koje se Pavao odnosi u stihovima 6 i 7. Kako dva vodeća aspekta izražaja života koji živi Krista, blagost i zajedništvo čine da ostajemo mirni iznutra. Na ovaj način postat ćemo spokojan narod. To, međutim, ne znači da nam se neće dogoditi ništa negativno. Umjesto toga, to znači da nas ne trebaju uznenimiravati negativne stvari. Ne žalite se zbog svoje životne situacije. Živite Krista! Prvi izražaj vašeg življenja Krista bit će blagost.

Reći da bismo trebali biti blagi i bez tjeskobe (straha) ne znači da ćemo svaki dan primati samo dobre vijesti. Često nam Sotona šalje loše vijesti. Ali nas ne trebaju uznenimiravati ove loše vijesti, jer u sebi imamo mir Božji, Samog Boga kao mir, koji čuva naše unutrašnje osjećaje. Međutim, kako bismo iskusili ovaj Božji mir, trebamo se moliti i imati zajedništvo s Bogom.

U 4:5-7, Pavao ne spominje treću stvar osim blagosti i tjeskobe (straha). Umjesto toga, on jednostavno ukazuje na dva važna aspekta života koji živi Krista - da imamo blagost, ali bez tjeskobe (straha). Kad smo blagi (blagotrpivi) i oslobođeni tjeskobe (straha), bivamo čuvani mirnima i u mirnoj atmosferi. Tada možemo živjeti Krista i imati potpuno uživanje Krista. (*Studij života – Filipljanima str. 230-232*).

HRIŠĆANSKI ŽIVOT U POSLANICI FILIPLJANIMA

Sastanak 3

Život iščekivanja—živeti Hrista za izgradnju Tela Hristovog

Biblijski stihovi: Fil 3:20–21; 1:19–21a; Gal 2:20; Ef 3:14–19; 4:12, 16

I. “Jer naše zajedničko blago (otadžbina, domovina) je na nebesima, odakle takođe željno iščekujemo Spasitelja, Gospoda Isusa Hrista”—Fil 3:20–21:

- A. Budući da je naše građanstvo na nebesima, mi ne bismo trebali da budemo okupirani zamaljskim stvarima, fizičkim stvarima potrebnim za našu egzistenciju—1 Tim 6:6–10.
- B. U ophođenju sa našim telom, mi bismo trebali da se pobrinemo za našu fizičku potrebu, ali ne bismo trebali da se upuštamo u prekomerno fizičko uživanje—Fil 3:17–19; 1 Kor 9:27.
- C. Dok iščekujemo i volimo Gospodnje slavno pojavljenje, mi bismo trebali živeti život koji izražava Boga i život ograničenja za telo greha—Tit 2:12–13; Lk 21:34–36; 2 Tim 4:8.

II. Hrist će “preobličiti telo našeg poniženja da bude saobraženo (suočeno) telu Njegove slave, prema Njegovom delovanju kojim je sposoban čak da Sebi sve podloži”—Fil 3:21:

- A. Mi iščekujemo Hrista da se vrati nazad tako da možemo da budemo uvedeni u konačno dovršenje Božijeg spasenja—preobličenje našeg tela:
  1. U Svom spasenju Bog je prvo nanovo rodio naš duh (Jovan (Iv) 3:6), sad preobražava našu dušu (Rim 12:2) i konačno će preobličiti naše telo za naše proslavljenje, čineći nasi istim kakav je i Hrist u sva tri dela našeg bića (1 Jovanova (Ivanova) 3:2).
  2. Telo našeg poniženja je naše prirodno telo, načinjeno od bezvrednog praha (Post 2:7) i oštećeno grehom, slabošću, bolešću i smrću (Rim 6:6; 7:24; 8:11), ali telo Njegove slave je Hristovo vaskrslo telo, zasićeno Božijom slavom (Lk 24:26) i nadilazi raspadljivost i smrt (Rim 6:9).
- B. Preobličenje našeg tela je otkupljenje našeg tela za potpuno Božije sinovstvo—Rim 8:23.
- C. Preobilčenje našeg tela biće proslavljenje našeg celokupnog bića—Rim 8:30, 17; 1 Pt 5:10a; 2 Tim 2:10.
- D. Dolazak vernika do proslavljenja, jeste klimaks njihove zrelosti u životu Božijem i klimaks Božijeg spasenja u životu za ostvarenje Božije ekonomije i zadovoljenja Božije čežnje—Otk 21:10–11.

III. Tema i kontrolišući koncept Poslanice Filipljanima je iskustvo Hrista—3:7–10; 4:13:

- A. Iskustvo Hrista je glavni ključ koji nam otvara Poslanicu Filipljanima.
- B. Iskustvo Hrista je stvar Tela—1:19; 2:1–2; 4:2–3, 10, 14–20:
  1. Što god je u Telu i od Tela uključuje uzajamno zajedništvo; iskustvo Hrista zahteva takvu uzajamnost—2:1–2; 1 Kor 12:25.
  2. Iskustvo Hrista mora da bude u Telu i za Telo; samo kad iskusimo Hrista u Telu možemo da ga iskusimo do najveće mere—Ef 4:16; Rim 12:5.

- C. Tajna da iskusimo Hrista je da budemo jedno u duši, sjedinjeni u duši, istodušni, sa drugima—Fil 1:27; 2:2, 19-20:
1. Ako želimo da iskusimo Hrista do potpune mere u Telu, mi treba da budemo istodušni i mi treba da riskiramo našu dušu—stihovi 20, 30; Rim 16:3-4.
  2. Budući da je Timotej bio istodušan sa Pavlom, on je bio u poziciji da iskusi Hrista do vrhunca u Telu, baš kao što je to bio slučaj sa Pavlom—Fil 2:19-20; 1 Kor 4:16-17; 16:10.

IV. Poslanica Filipljanima nije samo knjiga koja govori o iskustvu Hrista, nego i o življenju Hrista – Fil 1:19-21a:

- A. Temeljna misao u Bibliji je da Trojedan Bog čezne za tim da Samog Sebe uradi u nas kako bismo mi mogli da uzmemo Njega kao život i živimo Njega—Ef 3:16-17a; 2 Sam 7:12-13:
  1. Božija ekonomija je da Samog Sebe udeli u nas i da Samog Sebe uradi u nas kao naš život i životnu opskrbu kako bismo Ga živeli—Rim 8:2, 6, 10-11.
  2. Božija namera je da ima grupu ljudi koji su jedno sa Njim u Njegovom životu i prirodi (naravi); oni koji su jedno sa Bogom u božanskom životu i prirodi (naravi) sposobni su da Ga izražavaju—Ef 3:19b, 21.
- B. Hrišćanski život je život življenja Hrista za konstituciju (sazdanje) i izgradnju Hristovog Tela—4:1-3, 12, 16; Kol 1:24; 2:19:
  1. Hrišćanski život je život življenja Hrista sa Njegovim božanskim osobinama izraženim u Njegovim ljudskim vrlinama kao deo Njegovog organskog Tela—Rim 12:5; 1 Kor 12:14.
  2. Mi bismo za Telo trebali da živimo život koji je Sam Hrist, živeći kao delovi Njegovog Tela za univerzalno dovršenje Božije večne ekonomije—Ef 3:8-11.
- C. Hrišćanski život nije život etike, religije, kulture niti čak moralnosti; hrišćanski život je Hrist—Kol 3:4:
  1. Kao vernici u Hristu, mi bismo trebali da živimo život koji je zapravo Sam Hrist—Jovan (Iv) 6:57.
  2. Standard hrišćanskog života je Hrist, a normalno iskustvo Hrista je da živimo Hrista—Ef 4:20; Kol 2:2-3, 8; Fil 1:21a.
- D. Pavlov život bio je da živi Hrista; Hrist je živeo unutar Pavla kao njegov život, a Pavle je spolja živeo Hrista kao Hristovo življenje; oni su živeli zajedno kao jedna osoba sa jednim životom i jednim življenjem—Fil 1:21a; Gal 2:20.
- E. Živeti Hrista znači da bez obzira kakve su naše okolnosti, Hrist biva uzveličan u nama, te da ni u čemu nismo posramljeni—Fil 1:20a; 1 Jovanova (Iv) 2:28.

V. Telo Hristovo je ishod iskustva Hrista, stoga mi treba da se očajnički molimo da živimo Hrista da Telo Hristovo bude naša stvarnost—Fil 1:19-21, 24; Ef 3:14-19:

- A. Klimaks, najviša tačka, božanskog otkrivenja, u celokupnoj Bibliji je da živimo Hrista.
- B. Živeti Hrista takođe zahteva da Ga volimo do vrhunca—1 Kor 2:9; 16:22; uporedi Otk 2:4.

Sastanak 3 – Život iščekivanja – živjeti Krista za izgradnju Kristovog Tijela

---

Fil 3:20-21

Naša je pak domovina na nebesima, odakle iščekujemo Spasitelja, Gospodina našega Isusa Krista: snagom kojom ima moć sve sebi podložiti on će preobraziti ovo naše bijedno tijelo i suočiti ga tijelu svomu slavnomu.

Heb (Jev) 10:23-25

Čuvajmo nepokolebljivu vjeru nade jer je vjeran Onaj koji dade obećanje. I pazimo jedni na druge da se potičemo na ljubav i dobra djela te ne propuštamo svojih sastanaka, kako je u nekih običaj, nego se hrabrimo, to više što više vidite da se bliži Dan.

NEBESKI POZIV

... Kršćanski život na Zemlji je život iščekivanja Gospodnjeg povratka. Što znači čekati Njegov povratak? Čekati na Njegov povratak znači da, dok živimo kao i drugi, mi iznutra imamo ipčekivanje Njegovog povratka. Gospođa M. E. Barber bila je osoba kod koje nisam našao ni tračak misli da ostane dugo na Zemlji. Ona je istinski čekala Gospodnji povratak. Jednom sam šetao s njom ulicom, a ona je rekla: "Možda će sresti Gospoda kad skrenemo iza ovog ugla." Zamolila me je da se udaljim od nje kako bi bio s druge strane pločnika i ponovila je: "Ne znam hoću li ovo biti moj ugao." Oni koji čekaju Gospodnji povratak nalik su čovjeku koji se kreće nizbrdo; ne zna sigurno kada će skrenuti u zavoj i susresti nekoga tko hoda istim putem. Naša je sestra istinski očekivala svakodnevno i svakosatno da će se Gospod vratiti. Primijetite da govorimo o našem iščekivanju Njegovog povratka, a ne o vjerovanju u Njegov povratak... Mnogi su ljudi vrlo dobro upoznati s proročanstvima koja se odnose na Gospodnji povratak, ali ne čekaju nužno Njegov povratak. Moramo se sjetiti da smo mi nebeski građani. Trebali bismo biti poučeni milošću (blagodaću) da očekujemo Gospodnji povratak. Mi ne polažemo nikakvu nadu u ovu Zemlju. Znamo da se ova Zemlja nikad neće promijeniti na bolje. Dok služimo, radimo i trudimo se s Bogom ovdje na Zemlji, mi pozivamo i okupljamo skupinu ljudi koja će doći pod Gospodnje ime radi Njegovog zadovoljenja. Mi služimo i radimo radi Njegovog drugog dolaska.

ONO ŠTO ĆE KRIST RIJEŠITI KADA SE VRATI NAZAD

Nepravdu

Kad se Gospod vrati, prva stvar koju će riješiti je nepravda. Danas je najveći problem na svijetu nepravda. Izajja 11:4 kaže da će Gospod "suditi siromašnima u pravednosti, / i odlučivati u pravičnosti za unevoljenike zemlje". Suditi s pravdom nešto je više od onoga što svijet danas može učiniti. To nije kršćanski posao. Kad Gospod opet dođe, sprovest će pravdu.

Ratove

Kad Gospod opet dođe, On će riješiti sve ratove. Čovjek se danas ne može suočiti s problemom ratova ... Svi se slažu da bi trebao postojati mir, ali pravog mira nema. Čovjek ne može postići mir ratom. Ipak Izajja 2:4 kaže da kad dođe tisućgodišnje kraljevstvo, ljudi će „svoje mačeve prekovati u plugove, / a koplja u škare (makaze) za orezivanje voćki, / narod neće podizati mač protiv naroda, niti će više izučavati ratnu vještinu.“ Trebali bismo shvatiti da mi nismo ti koji razoružavaju druge od mačeva i koplja i mi ne zaustavljamo ratove u nadi da postignemo mir. To su stvari preko naših mogućnosti. Kad dođe Krist, On će poništiti sve ratove i uvesti mir.

Bolesti

Kad dođe Krist, riješit će sve bolesti. Danas mnogi ljudi obraćaju pažnju na javno zdravstvo, higijenu i medicinsku pomoć. Ali bolest se danas nikada neće temeljito iskorijeniti. U Bibliji dvije knjige koje najviše govore o pošastima su Ezekiel i Jeremija. Obje knjige pokazuju nam da su pošasti u Gospodnjoj ruci; Gospod upravlja tim stvarima. U proročanstvima u Otkrivenju i Mateju, rečeno nam je da će se pošasti povećati na kraju vremena. Kršćanin se ne smije baviti samo higijenskom i medicinskom pomoći. Moramo shvatiti da će se bolesti na ovom svijetu povećavati. Izajia 33:24 kaže da kad dođe Krist, nitko neće reći: "Bolestan sam." Ezekiel 47:12 kaže da će pod novim nebom i novoj Zemlji stablo novog grada biti za ozdravljenje narodima. Dakle, kad Gospod opet dođe, problem bolesti će biti riješen. (Sabrana djela Watchmana Nee-ja, svezak. 48, Poruka za izgradnju novih vjernika, sv. 3, str. 912-913, 917-918).

RAZMATRAJUĆI JEDAN DRUGOGA TAKO DA SE POTIČEMO NA LJUBAV I DOBRA DJELA

Utemeljeno na Hebrejima 10:24-25, vjerujem da je u vrijeme apostola crkva prakticirala grupne sastanke na ovaj način... U ovim stihovima imamo tri riječi od iznimne važnosti: *biti obazriv, potaknuti i opominjati*. Stih 24 govorи nam da trebamo biti obazrivi jedni prema drugima. Riječ *obazrivo* vrlo je značajna. Biti obazrivi jedni prema drugima upućuje na to da se sjetimo drugih, da imamo istinsku brigu punu ljubavi jedni za druge. To upućuje na to da imamo svete u našim srcima. Ovaj stih nadalje kaže da trebamo poticati jedni druge na ljubav i dobra djela. *Dobra djela* ovdje odnose se na to da drugima nešto slobodno dajemo ili da činimo nešto besplatno za druge. Dati finansijski poklon ili brinuti o bolesnom bratu jest dobro djelo. Postoji potreba za mnogo takvih dobrih djela u Tijelu. Moramo poticati jedni druge na ljubav i takve vrste dobrih djela. Stih 25 također kaže da trebamo opominjati jedni druge. Biti obazrivi jedni prema drugima, poticati jedni druge i opominjati jedni druge – ne može se postići na velikim sastancima. To se može postići jedino na malim grupnim sastancima (*Praksa grupnih sastanaka, pogl. 6, str. 46-47*).

[Hebreji 10:24-25] temelj su za naše prakticiranje grupnih sastanaka... Ovi stihovi prvo kažu da trebamo biti obazrivi jedni prema drugima. To upućuje na to da imamo istinsku brigu za sve one koji su u našoj vitalnoj grupi. Brinuti se jedni za druge znači biti obazrivi jedni prema drugima. Danas možda ne marimo za druge. Ne marimo stvarno da li je određeni brat došao na sastanak ili ne, niti marimo za to što je određena sestra bolesna. Istinska briga za druge mora među nama biti obnovljena... Biti obazriv na praktičan način je da volimo jedni druge. Mi kažemo da volimo jedni druge, no na koji način volimo? Može biti da mi ne marimo za ikoga na praktičan način. Ljubav znači praktična briga i obazrivost. Kada smo obazrivi jedni prema drugima, onda i potičemo jedni druge na ljubav i dobra djela. Mi "uzburkamo" jedni druge. Ako netko mari za mene, to me spontano "uzburka," potiče me na ljubav i dobra djela. *Voljeti* ovdje nije infinitiv. *Ljubav* je imenica, baš kao što su i *dobra djela* imenica. Mi potičemo jedni druge na ljubav i dobra djela tako da marimo jedni za druge, i obazrivi smo jedni prema drugima.

Mi trebamo intimno zajedništvo jedni s drugima sa praktičnom brigom i napasanjem. Jedna sestra može ukazati na to da određena sestra iz grupe nije prisutna zato što prolazi kroz određenu tešku situaciju. Nakon što smo podijelili s drugima u grupi prirodu problema, grupa se može moliti za tu sestruru i imati zajedništvo kako da joj pružimo praktičnu brigu i pomoć. Ako je brat izgubio svoj posao, trebamo se moliti za njega. Također trebamo vidjeti kakva je njegova materijalna situacija. To je stvarna ljubav. Jakov u svojoj Poslanici kaže: «Ako su koji brat ili sestra bez odjeće i bez hrane svagdanje pa im tkogod od vas rekne: "Hajdete u miru, grijte se i sitite", a ne dadnete im što je potrebno za tijelo, koja korist?» (2:15-16). U svojoj prvoj Poslanici, Ivan kaže: "Tko ima dobrogog ovoga svijeta i vidi svoga brata u potrebi pa zatvori pred njim srce – kako ljubav Božja ostaje u njemu? Dječice, ne

ljubimo riječju i jezikom, već djelom i istinom” (3:17-18). Ako vidimo braću koja su u potrebi, a kažemo im tek da će se Gospod pobrinuti za njih, to nije ljubav. To je isprazan govor. Mi trebamo mariti jedni za druge, biti obazrivi jedni prema drugima, ne praktičan način.

...Bez takve lјupke brige i obazrivosti jedni prema drugima, možemo biti vrlo ravnodušni prema stvarima Božje ekonomije, prema Kristu i crkvi. Ali jednom kada je brat voljen na način određene praktične brige, to ga impresionira i potiče ga da razmišlja o kršćanskom životu i o Božjoj ekonomiji. Kada se brat koji je Talijan brine za drugog brata koji je Kinez, to je predivno svjedočanstvo. To pokazuje da su različite rase progutane u novome čovjeku i svjedoče o praktičnoj ljubavi među udovima Tijela Kristovog (*Zajedništvo o hitnoj potrebi za vitalnim grupama, str. 163-164*).